

אסירי ציון במולדת מברכים את רבם

(סוף מעמוד 1)

אריה בן-אליעזר:

„אתה הרב שבחרת קהילתך!“

סגן יושב ראש הכנסת מר אריה בן-אליעזר עמד לדברי ברכתו על האופי המיוחד של הכנס. איננו קהילה שבחרה ברב־כבוד, הרב לוינ הוא רב שבחר בנו כקהילה. הוא עשה זאת בזמן שאחרים הסתייגו מאתנו, בשעה שהלכנו במדבר. על ידי בחירה זו — אמר בפנותו לרב — בחרנו כולנו כך נאיש אחד. הוא ציין כי מאז רבי עקיבא לא היה רב שתלמידיו הלכו אחריו באהבה כה רבה כפי שקהילת הלוחמים והמורדים הלכו אחרי הרב ארי' לוינ.

מר בן-אליעזר ציין את העידוד והנחמה שהרב היה מביא לאסירים. הוא אמר כי עדיין לא הגשימה „קהילה“ זו את כל תקוותיה, אולם הבעת הנוכחים מעידה על גבול נוחם להמשיך ללחום למען הגשמת חזונו. הוא סיים בהביעו את ברכתו שיובל הש' מונים של הרב יוחג על הר הבית בין החומות.

ד"ר ישראל אלדד:

הכבוד למה שהרב מגלם בו

ד"ר ישראל אלדד (שייב) השמיע דברי ברכה נרגשים בשם יוצאי לוחמי חרות ישי-ראל. הוא עמד על החום והתקוה שהרב הפיח בין האסירים והעצורים בהצביעו על חומות הכלא אמר כי חומות אלו כאילו נשתנו בזמן שהרב היה בא לביקורו. הוא ציין כי הכבוד שחולקים לרב אינו אלא מעט־מעט ממה שהוא ראוי לו. אין זה גם כבוד אישי, אלא כבוד למה שהרב מסמל ומגלם בו. הוא מגלם את קידוש השם ביחויחו שהיהדות השלמה היא הדוגלת בירושלים שלמה אחת. רב האסירים עורר בנו את אהבת ישראל השלמה. ורוח זו היא שעמדה לנו גם כאשר מתנגדים מבית פגעינו.

הוא הצטרף לברכתו של מר אריה בן-אליעזר כי ביובלו הבא של הרב נתכנס לחוג עם רבנו בהר הבית.

הגבי צלה עמידור, שברכה בשם האסירות והעצירות, עמדה על כך שבאופן „טפוח“

טני כאו לחוג את היוכל מתוך שמחה קה' יות בקרבת הרב. היא ציינה כי „קול יש' ראל“ שסיפר על „סדרים“ שונים לא מצא לנכון להזמין את רבי אריה לוינ לספר על ה„סדר“ שערך בין חומות הכלא.

בין הברכות שנתקבלו בפהכ היה מברקו של ראש עיריית רמת-גן מר א. קריניצי.

הרב אריה לוינ

אתם סמל לקידוש השם!

בהשיבו למברכיו אמר רבם של האסירים כי אין הוא רואה עצמו ראוי לכבוד שחל' קו לו, וכי למעשה האסירים והעצירים הם המסמלים את קידוש השם. הוא סיפר על מסירות הנפש שבה נפגש בבקורו אצל האסירים. במיוחד העלה את זכרם של עולי הגרדום.

הכנס, אמר רבי אריה לוינ, מסמל את איחוד הלבבות. הוא הביע את אמונתו כי בקרוב נוכה לגאולה השלמה.

כשירת „התקוה“ ננעל הכנס. לאחר מכן המשיכו הנאספים לבלות עם רבם שעה ארוכה, תוך העלאת זכרונות מהימים ההם. הרב התעניין בבעיות האישיות של כל אחד מתלמידיו.

הכנס כלו הפך לחוויה עמוקה לאסירים ולעצירים ושעבר וליוצאי המחתרת.

בועדה המארגנת השתתפו ה"ה: ד"ר יש' ראל אלדד, אברהם אקסלרוד, זאב אפל' בויס, שלמה הררי ותיים קורפו.